

Un altre innocent empresonat durant dos anys i mig

Dc, 3/02/2010 per Eduard Ibáñez

[Apunts eticopolitics](#)

El meus lectors saben que em dedico fa temps a seguir i qüestionar la pràctica de la detenció i l'empresonament provisional a Espanya, objecte de la meua tesi doctoral i altres treballs (veieu missatges anteriors).

No passa un mes que no aparegui als mitjans una notícia d'una persona empresonada provisionalment abans de judici (o abans de sentència definitiva) que és absolta per manca de proves o per constar la seva innocència del delictes que se li imputava (sense comptar tants altres casos que no surten als mitjans!)

Avui [La Vanguardia](#) publica un nou exemple: un acusat de violació, condemnat en primera instància i finalment absolt pel Tribunal Suprem perquè era "científicament impossible" que fos l'autor de l'agressió, d'acord amb les proves d'ADN. El problema és que l'acusat portava dos anys i mig empresonat pendent de la sentència definitiva. El dany que se li ha causat és, òbviament, irreparable i espero que almenys rebi una indemnització extraordinària.

Aquest casos passen i passen sense debat, mentre que alguns polítics s'entesten irresponsablement (per guanyar vots i erosionar al govern), com ara fa el PP, a reclamar penes més dures o fins i tot cadena perpètua, incompatible amb la Constitució i amb el principis de dignitat de la persona i de reinserció social dels penats.

Podeu trobar un resum del que penso sobre l'empresonament provisional en aquest [video](#).